

Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)(Sprawa T-587/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego nailicin – Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluksu NAILCLIN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Kopia świadectwa rejestracji wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Uwzględnienie dokumentu przedłożonego wraz ze sprzeciwem – Zasada 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej}

(2018/C 276/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unigroup ApS (Lyngby, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Rijsdijk)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Pronova Laboratories BV (Muiden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat S. Wertwijn)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2017 r. (sprawa R 2359/2016-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pronova Laboratories a Unigroup.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Unigroup ApS pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Pronova Laboratories BV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – Brunke/Komisja.

(Sprawa T-258/18)

(2018/C 276/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lothar Brunke (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin A. Schniebel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dyskryminującego skutku dyrektywy 2005/36/WE w odniesieniu do możliwości wykonywania zawodu lekarza bez kwalifikacji lekarza specjalisty;

- pomocniczo, zobowiązanie pozwanej, aby w drodze decyzji na korzyść skarżącego z uwzględnieniem stanowiska prawnego Sądu umożliwiła dopuszczenie grupy zawodowej lekarzy lekarza specjalistę leczenia metodami naturalnymi przy jednoczesnym uznaniu wieloletniego doświadczenia w ramach prywatnej praktyki lekarskiej oraz około zawodowego szkolenia doskonalenia w odpowiednich okresach;
- pomocniczo, stwierdzenie, że Komisja nie dopełniła swoich obowiązków wynikających z traktatu o TUE przez to, że nie wydała decyzji wskutek zażalenia strony skarżącej z dnia 6 czerwca 2017 r. jak również wskutek zażalenia z dnia 27 grudnia 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r.⁽¹⁾ stwarza utrudnienie w wykonywaniu zawodu lekarza w całej Europie, ponieważ brak przepisów wyłączających dla osób nieposiadających kwalifikacji lekarza specjalisty prowadzi do faktycznego zakazu wykonywania zawodu przez skarżącego. W tym kontekście skarżący podnosi zarzut braku ustosunkowania się Komisji względem tej okoliczności o charakterze dyskryminacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Mediaservis / Komisja

(Sprawa T-316/18)

(2018/C 276/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mediaservis s. r. o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci D. Vosol i C. Schneider)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 753 final z dnia 19 lutego 2018 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do pomocy państwa dla poczty czeskiej za świadczenie pocztowych usług powszechnych w okresie 2013–2017;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i 3 TFUE.

- Komisja postanowiła nie wszczynać postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, mimo iż napotkała poważne trudności przy dokonywaniu oceny zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem.

2. Zarzut drugi dotyczący przeprowadzenia niewystarczającego i niekompletnego badania niniejszej sprawy i niezbadanie przez Komisję wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych jej przez osoby, przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia, na których interesy może mieć wpływ przyznanie pomocy oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia.